

חוזרים לבית הספר

הספר שעל שמו קרוי **בית הספר** הוא התנ"ך. הילדים הרכים – תינוקות של בית רבן – למדו מקרא מן הספר, והבוגרים יותר שיננו תורה שבעל פה בבתי תלמוד או בבתי מדרשות.

לצד בית הספר שימשו במרוצת הדורות בעדות ישראל מונחים נוספים: 'תלמוד תורה', 'חדר' (ההגייה 'חִידָר'), 'קְתָאב' (מערבית) ועוד. בתקופת ההשכלה – עם השתלבותם של יהודים במוסדות לימוד כלליים והרחבת תחומי הלימוד במוסדות יהודיים – התרחב המונח 'בית ספר' לציון מקום של לימוד בכלל ולא רק לימוד תורה.

מדור חגיגי באתר לכבוד פתיחת שנת הלימודים

עדכונים

- פרסום בלוח הדרושים: האקדמיה ללשון העברית מחפשת מרכז או מרכזת לשיווק ולמכירות.
- האם אפשר להגדיר מהו ספר ילדים טוב? נותרו כרטיסים אחרונים להרצאתה של הסופרת גיל הראבן.
- אתם מוזמנים לקנות מתנה בעברית יפה לחג – היכנסו לאתר חנות הספרים.

עם פתיחת שנת הלימודים אנחנו מתכבדים לארח את פרופ' דורית רביד מאוניברסיטת תל אביב, מומחית לבלשנות ולפסיכולינגוויסטיקה התפתחותית, לשיחוח "חי בנושא" ראשית קריאה וכתיבה.

- האם חשוב ללמד את הילדים קרוא וכתוב לפני הכניסה לכיתה א'?
- האם צריך לתקן שגיאות כתיב או לתת לילד לכתוב כתיבה חופשית?
- איך מתמודדים בתקופת הקורונה עם למידה בבית של ראשית קריאה וכתיבה?

השיחוח יתנהל בשידור חי בדף הפייסבוק של האקדמיה ללשון העברית, ויועלה לאחר מכן לאתר האקדמיה.

לפרטים נוספים ולשליחת שאלות

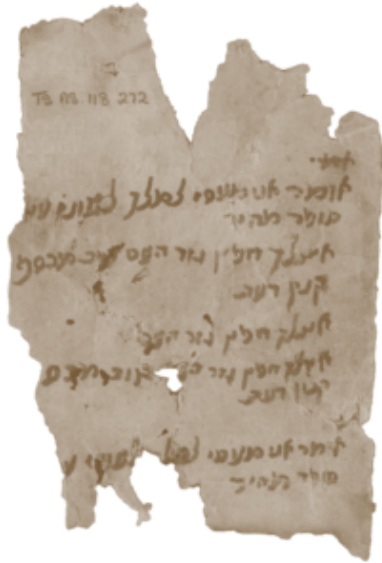
לא פעם פונים אלינו בבקשה שנכריע: האם כשאומרים ביום ראשון "יום שלישי הבא" מתכוונים ליום שלישי הקרוב או ליום שלישי שבשבוע הבא?

מצד הלשון הבא והקרוב שווים במשמעם בהקשר זה, שהרי 'הבא' משמעו 'הקרוב ובא', והוא בעצם ניגודו של הָזֶה.

השימוש ב'הקרוב' כדי להצביע על המועד הראשון מן השניים האפשריים מוכר רק מן העברית החדשה, והוא נעשה נפוץ בעשורים האחרונים.

האקדמיה לא קבעה כללים בעניין הזה, וגם אין בכך צורך, שכן מדובר בעניין סגנוני מובהק.

פרסום חדש באתר

על תרגילי כתיבה חינוכיים ושקולים מימי הביניים.

מאמרה של שולמית אליצור שפורסם בכתב העת "העברית" מעלה את השאלה מה המשותף לשלושה משפטים – מוזרים במקצת – שהתגלו בכתבי יד מן הגניזה הקהירית.

בכל אחד מהמשפטים עשרים ושתיים אותיות הא"ב וחמש אותיות מנצפ"ך – האם משפטים אלו נועדו לתלמידי בית הספר לשם לימוד הא"ב?

[לקריאת המאמר](#)

בארכיון האקדמיה מצאנו מכתב משנת 1940 אל ועד הלשון – הפונה הוא ד"ר קורט רוזנטל, עולה חדש מגרמניה. הוא מצביע על בעיה למבקשים ללמוד עברית: יש שיטות לימוד שונות וספרי לימוד שונים, "אולם מה הוא מתאים לאחד, אינו מתאים לאחר". אלא שלא תמיד אדם יכול לבחור בנחת רוח את השיטה שמתאימה דווקא לו.

רוזנטל מציע פתרון: "עורכים תערוכה קיימת מכל ספרי הלימוד בחדר מגדל [!] מספיק לשבת בו ולדפדף בספרים בלי הפרעה. ויהיו שם גם פרזפקטים מכל המורים ומכל הקורסים שבתל אביב עם כל הפרטים. התערוכה לא תהיה מקום מכירה והתחרות לסוחרים, כי אם לאינפורמציה, כדי שהמבקר יוכל לבחור ולראות הכול בלי דחק".

[לעיון במכתב היפה](#)

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

להתראות באיגרת הבאה!

